

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 64

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 24 ianuarie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
D E C R E T E		
15.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Steaua României</i> în grad de <i>Ofițer</i>	2
D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E		
	Decizia nr. 486 din 21 noiembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (7), art. 71 alin. (1) lit. d), e) și f) și alin. (7), art. 72 alin. (1) și (3), art. 73 alin. (1)—(5) și (7) și art. 74 alin. (3), (5), (7) și (8) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, precum și a dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale	2–5
H O T Ă R Ă R I A L E G U V E R N U L U I R O M Ă N I E I		
37.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.158/2013 privind reglementarea unor măsuri financiare temporare pentru stimularea gradului de absorbție a fondurilor alocate pentru agricultură aferente schemelor de plăți directe și pentru măsuri de piață în agricultură	6
A C T E A L E O R G A N E L O R D E S P E C I A L I T A T E A L E A D M I N I S T R A Ț I E I P U B L I C E C E N T R A L E		
3.597/2013.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, privind acordarea titlului de parc industrial Societății PARC IND VĂLCEA — S.A. pentru locația din orașul Bălcești, județul Vâlcea	7–8

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului Național *Steaua României* în grad de *Ofițer*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea directorului Serviciului Român de Informații, în semn de înaltă apreciere pentru contribuția excepțională avută în perioada 2006—2009 la promovarea intereselor de securitate ale României, precum și în planul dezvoltării parteneriatului strategic dintre România și Statele Unite ale Americii,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Ofițer* persoanei prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 23 ianuarie 2014.
Nr. 15.

*) Anexa conține informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 486 din 21 noiembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (7), art. 71 alin. (1) lit. d), e) și f) și alin. (7), art. 72 alin. (1) și (3), art. 73 alin. (1)—(5) și (7) și art. 74 alin. (3), (5), (7) și (8) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, precum și a dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (7), art. 71 alin. (1) lit. d), e) și f), alin. (2) și (7), art. 72 alin. (1) și (3), art. 73 alin. (1)—(5) și (7) și art. 74 alin. (3), (5), (7) și (8) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, precum și a dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și

funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Augustin Vasile Roșiu, în Dosarul nr. 17.564/236/2012 al Judecătoriai Giurgiu și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 520D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 521D/2013, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (7), art. 71 alin. (1) lit. d), e) și f), alin. (2) și (7), art. 72 alin. (1) și (3), art. 73 alin. (1)—(5) și (7) și art. 74 alin. (3), (5), (7) și (8) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, precum și a dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Augustin Vasile Roșiu în Dosarul nr. 17.565/236/2012 al Judecătoriai Giurgiu.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 521D/2013 la Dosarul nr. 520D/2013, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 21 mai 2013, pronunțate în dosarele nr. 17.564/236/2012 și nr. 17.565/236/2012, **Judecătoria Giurgiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (7), art. 71 alin. (1) lit. d), e) și f), alin. (2) și (7), art. 72 alin. (1) și (3), art. 73 alin. (1)—(5) și (7) și art. 74 alin. (3), (5), (7) și (8) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, precum și a dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.**

Excepția a fost ridicată de Augustin Vasile Roșiu în dosarele de mai sus având ca obiect soluționarea unor contestații formulate împotriva încheierilor judecătorului delegat pentru executarea pedepselor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece dau posibilitatea unor funcționari, care nu sunt de organe de cercetare penală, să constate abaterile disciplinare săvârșite de persoanele condamnate și nu asigură asistarea de către un avocat din oficiu în fața comisiei de disciplină și a judecătorului delegat. În sfârșit, arată că este supus la tratamente inumane și degradante din cauza condițiilor de detenție din penitenciarele din România, iar statul român, prin funcționarii săi din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor și prin judecătorii delegați, supun deținuții la genocid, la grave erori judiciare, fraude procesuale și falsuri.

Judecătoria Giurgiu opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere

ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit dispozitivului încheierilor de sesizare, dispozițiile art. 38 alin. (7), art. 71 alin. (1) lit. d), e) și f), alin. (2) și (7), art. 72 alin. (1) și (3), art. 73 alin. (1)—(5) și (7) și art. 74 alin. (3), (5), (7) și (8) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, precum și dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010. Curtea constată că în dispozitivul actelor de sesizare s-a strecurat o eroare materială referitoare la art. 71 alin. (2) din Legea nr. 275/2006, deoarece atât practica, cât și considerentele încheierilor instanței de judecată nu fac trimitere la acest alineat, care, de altfel, este abrogat. Prin urmare, art. 71 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 nu constituie obiectul prezentei excepții. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 38 alin. (7) din Legea nr. 275/2006:

„(7) *Împotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate persoana condamnată și administrația penitenciarului pot introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii.*”;

— Art. 71 alin. (1) lit. d), e) și f) și alin. (7) din Legea nr. 275/2006:

„(1) *Sanțiunile care pot fi aplicate în cazul săvârșirii abaterilor disciplinare sunt: [...]*

d) *suspendarea dreptului de a primi și de a cumpăra bunuri, cu excepția celor necesare pentru igiena individuală, pe o perioadă de cel mult două luni;*

e) *suspendarea dreptului de a primi vizite, pe o perioadă de cel mult 3 luni;*

f) *izolarea pentru maximum 10 zile. [...]*

(7) *Sanțiunea disciplinară prevăzută în alin. (1) lit. f) poate fi aplicată numai cu avizul medicului. Medicul penitenciarului vizitează zilnic și ori de câte ori este necesar persoanele condamnate care execută această sancțiune disciplinară.*”;

— Art. 72 alin. (1) și (3) din Legea nr. 275/2006:

„(1) *Abaterile disciplinare se constată de către personalul administrației penitenciare și se consemnează într-un raport de incident. [...]*

(3) *Nerespectarea termenului prevăzut în alin. (2) atrage răspunderea disciplinară a persoanei vinovate pentru nerespectarea termenului.*”;

— Art. 73 alin. (1)—(5) și (7) din Legea nr. 275/2006:

„(1) Procedura disciplinară se declanșează de șeful secției unde este deținută persoana condamnată, care sesizează comisia de disciplină.

(2) Comisia de disciplină este formată din directorul adjunct pentru siguranța deținerii și regim penitenciar, în calitate de președinte, directorul adjunct pentru educație și asistență psihosocială și un supraveghetor ales anual de ceilalți supraveghetori, în calitate de membri.

(3) Directorul penitenciarului desemnează, în termen de 24 de ore de la sesizarea comisiei de disciplină, o persoană din cadrul personalului penitenciarului, alta decât un supraveghetor, să efectueze cercetarea prealabilă. În termen de 5 zile, persoana desemnată prezintă comisiei de disciplină rezultatele cercetării prealabile.

(4) Comisia de disciplină, după ascultarea persoanei condamnate și a oricărei alte persoane care are cunoștință despre împrejurările în care a fost săvârșită fapta, aplică prin hotărâre scrisă una dintre sancțiunile disciplinare sau, după caz, clasează dosarul de cercetare disciplinară.

(5) La stabilirea sancțiunii disciplinare se ține seama de gravitatea abaterii, de persoana condamnatului, de abaterile disciplinare săvârșite anterior, de atitudinea persoanei condamnate după săvârșirea abaterii și în timpul procedurii disciplinare. [...]

(7) În cazul în care, în cursul procedurii disciplinare, comisia de disciplină ia cunoștință despre săvârșirea unei infracțiuni, sesizează organul de urmărire penală competent.”

— Art. 74 alin. (3), (5), (7) și (8) din Legea nr. 275/2006:

„(3) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate poate proceda la ascultarea oricărei alte persoane, în vederea aflării adevărului. [...]

(5) Împotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate persoana condamnată și administrația penitenciarului pot introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 3 zile de la comunicarea încheierii. [...]

(7) Plângerea formulată conform alin. (1) și contestația introdusă potrivit alin. (5) nu suspendă executarea sancțiunilor disciplinare, cu excepția celei prevăzute în art. 71 alin. (1) lit. f).

(8) Hotărârea judecătorească este definitivă.”

— Art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992:

„(3) Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, ale art. 16 referitor la *Egalitatea în drepturi*, art. 20 referitor la *Tratatul internațional privind drepturile omului*, ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 22 alin. (1) și (2) referitor la dreptul la viață și la integritatea fizică și psihică, ale art. 23 alin. (1), (11), (12) și (13) privind libertatea individuală, prezumția de nevinovăție și legalitatea pedepsei, ale art. 24 referitor la *Dreptul la apărare*, ale art. 26 privind *Viața intimă, familială și privată*, ale art. 31 alin. (1) și (2) referitor la dreptul la informație, ale art. 32 alin. (1), (5) și (7) privind dreptul la învățură, ale art. 33 referitor la *Accesul la cultură*, ale art. 34 privind *Dreptul la ocrotirea sănătății*, ale art. 35 referitor la *Dreptul la mediu sănătos*, ale art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată, ale art. 49 alin. (1), (2), (3) și (5) privind protecția copiilor și a tinerilor, ale art. 50 referitor la *Protecția persoanelor cu handicap*, ale art. 51 alin. (1), (3) și (4) privind dreptul de petiționare, ale art. 52 referitor la *Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică*, ale art. 53 privind *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al*

unor libertăți, ale art. 57 referitor la *Exercitarea drepturilor și a libertăților*, ale art. 124 privind *Înfăptuirea justiției*, ale art. 126 alin. (3) referitor la instanțele judecătorești, ale art. 129 privind *Folosirea căilor de atac*, ale art. 131 alin. (1) referitor la rolul Ministerului Public și ale art. 136 alin. (5) privind inviolabilitatea proprietății private, precum și prevederile art. 1 referitor la *Obligația de a respecta drepturile omului*, ale art. 2 privind *Dreptul la viață*, ale art. 3 referitor la *Interzicerea torturii*, ale art. 5 privind *Dreptul la libertate și la siguranță*, ale art. 6 referitor la *Dreptul la un proces echitabil*, ale art. 7 privind *Legalitatea pedepsei*, ale art. 8 referitor la *Dreptul la respectarea vieții private și de familie*, ale art. 10 privind *Libertatea de exprimare*, ale art. 13 referitor la *Dreptul la un recurs efectiv*, ale art. 14 privind *Interzicerea discriminării*, ale art. 17 referitor la *Interzicerea abuzului de drept*, ale art. 18 privind *Limitarea folosirii restrângerii drepturilor*, ale art. 38 referitor la *Examinarea cauzei în condiții de contradictorialitate și procedura de rezolvare pe cale amiabilă*, ale art. 40 privind *Audierea publică și accesul la documente*, ale art. 41 referitor la *Reparația echitabilă*, ale art. 45 privind *Motivarea hotărârilor și deciziilor*, ale art. 53 referitor la *Apărarea drepturilor omului recunoscute din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale*, respectiv ale art. 2 privind *Dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală*, ale art. 3 referitor la *Dreptul la despăgubiri în caz de eroare judiciară și ale art. 4 privind Dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori din Protocolul nr. 7 și ale art. 1 referitor la Interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la Convenție.*

I. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile din Legea nr. 275/2006 au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 214 din 9 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 449 din 22 iulie 2013, și Deciziei nr. 1.035 din 13 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 813 din 28 noiembrie 2007, Curtea Constituțională a reținut că dispozițiile de lege criticate se circumscriu celei de-a treia faze a procesului penal, și anume fazei de executare, și reglementează cu privire la plângerea împotriva hotărârii comisiei de disciplină. Prin urmare, cadrul general de reglementare vizează o activitate ulterioară fazei de judecată în care s-a stabilit existența vinovăției în materie penală. Așa fiind, aspectele criticate de autorul excepției excedează procedurii penale speciale, care guvernează numai fazele de urmărire penală și de judecată, deoarece situația juridică a condamnatului nu este identică cu cea a făptuitorului, învinutului ori cu cea a inculpatului.

Totodată, Curtea a mai constatat că art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 se referă la măsurile disciplinare și la plângerea împotriva acestora, care, spre deosebire de căile procesuale de atac în materie penală caracterizate prin efectul suspensiv, au cu totul alt regim. De aceea, legiuitorul, în considerarea acestor diferențe, poate reglementa o procedură specială referitoare la executarea pedepselor, care nu mai poate pune în discuție principiul referitor la prezumția de nevinovăție, deoarece domeniul său de aplicare vizează materia penală, respectiv situațiile în care fapta atribuită unei persoane are conotații penale, care angajează răspunderea penală a acesteia. Astfel, prezumția constituie suportul dreptului la apărare și, implicit, al drepturilor procesuale acordate învinutului sau inculpatului, în cadrul procesului penal, neguvernând activitatea organelor cu atribuții în materia abaterilor disciplinare. De altfel, hotărârea comisiei de disciplină poate fi contestată în fața unui judecător, care, respectând exigențele prezumției de nevinovăție și ale dreptului la apărare, ascultă în mod obligatoriu la locul de deținere persoana condamnată și procedează la ascultarea oricărei alte persoane în vederea aflării adevărului.

Curtea a mai reținut că nu poate fi primită nici critica referitoare la încălcarea liberului acces la justiție, deoarece condamnatul are, atât în acord cu art. 21 din Constituție, cât și cu art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dreptul de a se adresa unei instanțe de judecată, după ce nemulțumirile acestuia au fost examinate de judecătorul delegat cu executarea pedepselor. Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin Decizia din 23 septembrie 2004, pronunțată în *Cauza Pilla împotriva Italiei*, a reținut că, în măsura în care cererile reclamantului se referă la executarea pedepselor, art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la dreptul la un proces echitabil este inaplicabil unei proceduri ce privește executarea unei pedepse. În plus, niciuna dintre prevederile contestate de autor nu suprimă dreptul la apărare, în sensul consfințit de art. 24 din Constituție. Astfel, nimic nu îl oprește pe condamnat să își angajeze un avocat pe tot cursul procesului ce vizează aspecte referitoare la executarea pedepsei. Împrejurarea că acesta este privat de libertate, ca urmare a unei condamnări definitive, nu este de natură a atrage aplicabilitatea dispozițiilor legale referitoare la asistența juridică obligatorie.

Totodată, art. 38 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 este în deplină concordanță cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”. Susținerea autorului excepției în sensul că legiuitorul trebuia să folosească o altă denumire pentru calea de atac pe care textul de lege menționat o reglementează nu este de natură să demonstreze, în vreun fel, neconstituționalitatea acestuia.

Art. 71 alin. (1) lit. d) și e) din Legea nr. 275/2006 reglementează o serie de sancțiuni disciplinare în cazul săvârșirii unor abateri de către persoanele condamnate și nu sunt de natură să aducă atingere, în vreun mod, prevederilor constituționale invocate de autorul excepției. De altfel, legiuitorul a prevăzut, chiar în cuprinsul art. 71 din Legea nr. 275/2006, o serie de garanții pentru persoana sancționată disciplinar, alin. (3) al acestui articol stabilind că „aplicarea sancțiunilor disciplinare nu poate îngreuna dreptul la apărare, dreptul de petiționare,

dreptul la corespondență, dreptul la asistență medicală, dreptul la hrană, dreptul la lumină și dreptul la plimbarea zilnică”.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În același sens sunt și Decizia nr. 496 din 19 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 502 din 14 iulie 2011, Decizia nr. 686 din 31 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 26 august 2011, și Decizia nr. 173 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 11 aprilie 2012.

II. Cu privire la art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că, în exercitarea atribuțiilor sale conferite de Legea fundamentală, procedează la analiza conformității textelor din legi sau ordonanțe cu prevederile Constituției. O astfel de analiză presupune, în primul rând, stabilirea conținutului acestora, fără de care este imposibilă aprecierea conformității cu dispozițiile Legii fundamentale. Aceasta nu presupune însă și implicarea Curții Constituționale asupra anumitor aspecte de fapt ce sunt puse în discuție în litigiile în cadrul cărora se invocă excepția de neconstituționalitate. În acest sens pot fi invocate și cele reținute în Decizia nr. 1.016 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 14 august 2009, în care s-a arătat că problemele ce țin de aplicarea legii, respectiv luarea deciziei asupra incidenței în cauză a unor texte de lege, revin instanței de judecată, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (1) din Constituție, care prevede că „Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege”, iar nu instanței de contencios constituțional. Astfel, instanța de judecată este cea care poate dispune cu privire la interesele deținuților raportate la condițiile în care trăiesc, folosind toate principiile de interpretare a legii.

Așa fiind, nu se poate susține că, procedând la analiza conformității unor prevederi legale cu Legea fundamentală, fără posibilitatea modificării sau completării lor, instanța de contencios constituțional își ignoră propriile atribuții stabilite de Constituție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Augustin Vasile Roșiu în dosarele nr. 17.564/236/2012 și nr. 17.565/236/2012 ale Judecătoriei Giurgiu și constată că dispozițiile art. 38 alin. (7), art. 71 alin. (1) lit. d), e) și f) și alin. (7), art. 72 alin. (1) și (3), art. 73 alin. (1)—(5) și (7) și art. 74 alin. (3), (5), (7) și (8) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, precum și dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Giurgiu și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 noiembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.158/2013 privind reglementarea unor măsuri financiare temporare pentru stimularea gradului de absorbție a fondurilor alocate pentru agricultură aferente schemelor de plăți directe și pentru măsuri de piață în agricultură

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 25 alin. (1) din Legea bugetului de stat pe anul 2014 nr. 356/2013,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 1.158/2013 privind reglementarea unor măsuri financiare temporare pentru stimularea gradului de absorbție a fondurilor alocate pentru agricultură aferente schemelor de plăți directe și pentru măsuri de piață în agricultură, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 837 din 24 decembrie 2013, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Preambulul și formula introductivă se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale este autorizat să gestioneze contribuția financiară a Comunității Europene conform plafoanelor anuale și angajamentelor convenite prin Tratatul dintre Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005, ratificat prin Legea nr. 157/2005.

Având în vedere:

— prevederile Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1.290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.782/2003;

— prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 25 alin. (1) din Legea bugetului de stat pe anul 2014 nr. 356/2013”.

2. La articolul 2, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Ministerul Finanțelor Publice, prin Direcția generală de trezorerie și datorie publică, efectuează transferul sumei de 6.300.000 mii lei, prevăzută la art. 1 alin. (1), în euro, în două tranșe semestriale, în maximum două zile lucrătoare de la data solicitării scrise transmise de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

.....
(3) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale efectuează schimbul valutar al sumei în euro transferate potrivit alin. (1) și virează echivalentul în lei al sumei rezultate în contul 54.04.03.31 „Disponibil de la bugetul de stat sau din alte surse reprezentând prefinanțare și fonduri în cazul indisponibilităților temporare FEAGA”, deschis la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București.”

3. La articolul 3, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Decontarea plăților reprezentând cheltuieli aferente schemelor de plăți directe, a ajutoarelor specifice și măsurilor de piață și intervenție se efectuează de către A.P.I.A. prin virament în contul beneficiarului până la data de 30 noiembrie 2014.”

4. La articolul 3, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale raportează Ministerului Finanțelor Publice sumele virate A.P.I.A., potrivit alin. (1), la data efectuării acestui transfer.”

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Daniel Constantin
Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Daniel Chițoiu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

ORDIN

privind acordarea titlului de parc industrial Societății PARC IND VÂLCEA — S.A. pentru locația din orașul Bălcești, județul Vâlcea

Având în vedere prevederile:

— art. 2 și art. 32 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările ulterioare;

— art. 8 alin. (7) și (8) și art. 9 din Legea nr. 186/2013 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, în temeiul art. 12 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 1/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se dispune acordarea titlului de parc industrial Societății PARC IND VÂLCEA — S.A., cu sediul în județul Vâlcea, Str. Regina Maria nr. 13, etajul 2, municipiul Râmnicu Vâlcea, cod poștal 240151, cod unic de înregistrare 31557797, care administrează parcul industrial constituit pe terenul având datele de identificare prevăzute la art. 2.

(2) Durata titlului de parc industrial acordat potrivit alin. (1) este de 30 de ani, în condițiile respectării caracteristicilor de parc industrial prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 2. — (1) Terenul pentru care se acordă titlul de parc industrial are următoarele caracteristici:

a) este amplasat pe teritoriul administrativ al orașului Bălcești, județul Vâlcea și este înscris în cartea funciară nr. 35520, nr. cadastral 35520, cartea funciară nr. 35521, nr. cadastral 35521, cartea funciară nr. 35522, nr. cadastral 3552, cartea funciară nr. 35523, nr. cadastral 35523, cartea funciară nr. 35524, nr. cadastral 35524 și cartea funciară nr. 35526, nr. cadastral 35526;

b) are suprafața de 10 ha.

(2) Locația terenului pentru care se acordă titlul de parc industrial este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Societatea-administrator transmite Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice un raport anual privind dezvoltarea parcului industrial.

Art. 4. — Titlul de parc industrial, acordat potrivit prezentului ordin, conferă operatorilor economici din parcul industrial dreptul la facilitățile prevăzute de art. 20 din Legea nr. 186/2013 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, în situația îndeplinirii condițiilor stipulate în:

a) Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat (Regulament general de exceptare pe categorii de ajutoare);

b) Regulamentul (CE) nr. 1.998/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor *de minimis*;

c) Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.980/2013 privind aprobarea condițiilor de acordare a măsurilor de sprijin pentru investițiile realizate în parcurile industriale.

Art. 5. — Furnizorul ajutorului de stat acordat în temeiul titlului de parc industrial acordat potrivit prezentului ordin este orașul Bălcești, județul Vâlcea.

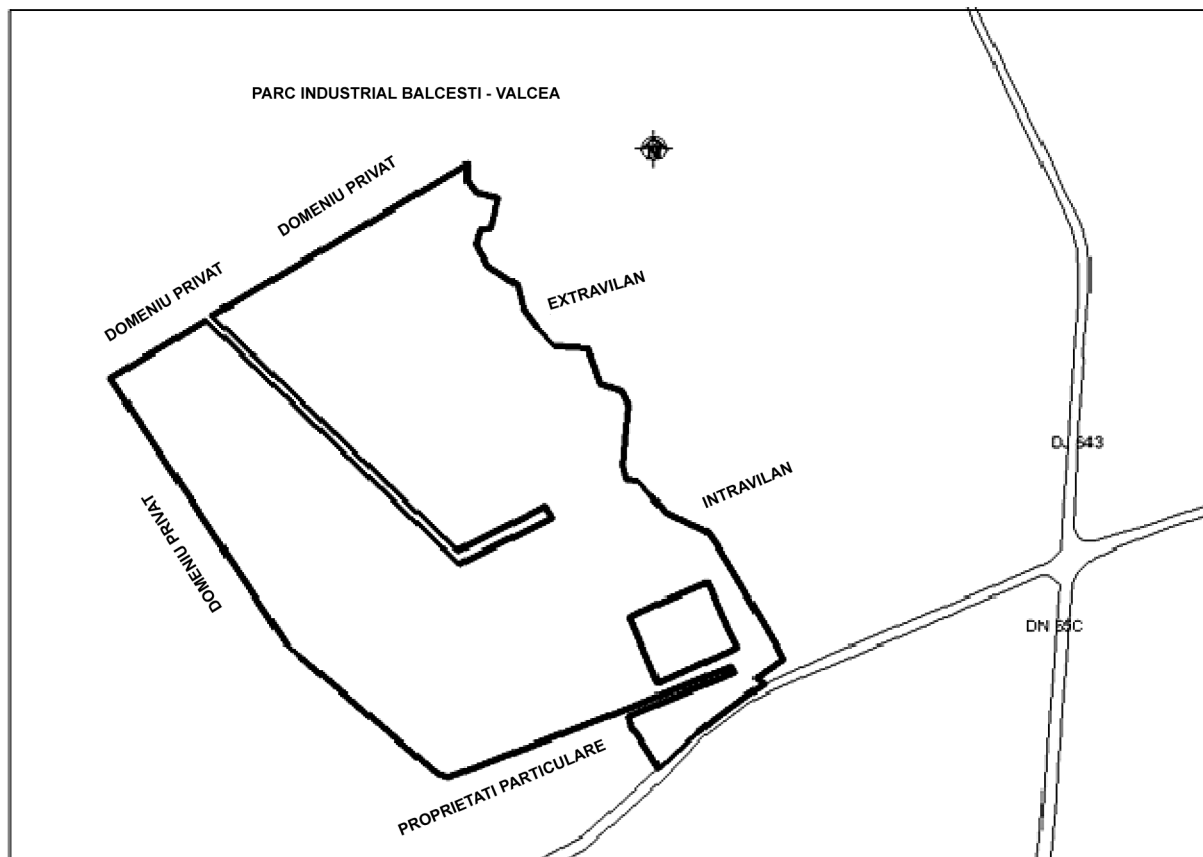
Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Shhaideh Sevil,
secretar de stat

București, 20 decembrie 2013.

Nr. 3.597.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

